

РЕШЕНИЕ

№ 213

гр. Благоевград, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РУМЯНА С. МИТЕВА-НАСЕВА

при участието на секретаря Величка Н. Оркова
като разгледа докладваното от РУМЯНА С. МИТЕВА-НАСЕВА Гражданско дело № 20231210101227 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по настоящото дело е образувано въз основа на искова молба, подадена от “ИЗИ ФИНАНС” ЕООД, с ЕИК *****, с адрес гр.*****, представлявано от ***** - управител чрез юрисконсулт *****в, със съдебен адрес гр.*****, против М. Р. Д. с ЕГН ***** и адрес : гр. *****, като е предявен положителен установителен иск - за установяване дължимостта на вземане по оспорена заповед за изпълнение - пр.основание чл.422 в. с чл.415 вр. с чл.410 от ГПК.

С исковата молба се иска от съда да постанови решение, с което се признае за установено, че “ИЗИ ФИНАНС” ЕООД има следните вземания срещу Р. Д. с ЕГН ***** и адрес : гр. *****, за сумата в общ размер на 2 221,03 лв., от които : 1760,00 лв. - главница по предоставения кредит и сумата от 461,03 лв. - обезщетение за забава за периода 06.02.2020г. - 13.03.2020г. и от 15.07.2020г. - 06.01.2023г., ведно със законната лихва върху претендираната сума от датата на входиране на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение до пълното погасяване на дължимата сума, за които суми има издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 32/2023г. на Районен съд Благоевград. Претендират се сторените разноски.

Твърди се в исковата молба, че на 18.07.2018г., ищцовото дружество сключило с ответника по делото, в качеството на кредитополучател Договор за предоставяне на кредит от разстояние № 216943, като договора е сключен при условията на ЗПФУР. Твърди се, че сключването на самия договор се извършва въз основа на подробна информация, достъпна на уеб адрес:*****, като на същия електронен адрес са публикувани и общите условия за предоставяне на кредит от разстояние. Сочи се, че съгласно същите, сключването на договора става след регистрация на клиента в сайта и попълване на въпросник, както и маркиране на полето “Съгласен съм с общите условия”, с което кандидатът безусловно приема същите. Сочи се, че кандидатът получава и-мейл, в който се съдържа предоговорна информация за условията на договора, като ако кандидатът бъде одобрен, той получавал на личния си и-мейл Договор и общи условия за писмено потвърждаване. Сочи се, че потвърждаването ставало по следния начин: клиентът получава чрез съобщение по телефон на предоставения от него телефонен номер четири цифрен, уникален, код, както и получава

втори и-мейл, в който се съдържа специален линк, като след отварянето му следва да въведе получения от него код. Сочи се, че преди извършване на паричния превод клиентът получава обаждане на посочен от него телефонен номер, като разговорът се записва и по този начин той отново потвърждава сключването на договора за предоставяне на финансови услуги от разстояние.

Твърди се, че при кандидатстване ответникът е посочил следния телефонен номер - ***** и следният имейл : [*****](#) с активиращ код ***. Твърди се, че сключването на договора чрез електронната платформа и последващото потвърждаване на сключването по време на телефонния разговор е годно доказателство по смисъла на чл. 10 от ЗПК, във вр. с чл. 9 от ЗПФУР и чл. 18, ал. 2 от ЗПФУР. Приложим по повод дефиницията на това, какво е електронен документ е чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014г. на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. Посочва се, че кредитополучателят сключва договора за предоставяне на кредит от разстояние, а кредитодателят му изпраща съобщение по телефон, с което го уведомява, че паричните средства са преведени по посочения от него начин.

Заявява се, че гореописаната процедура е извършена, като е отпуснат договор за кредит в размер от 2 200,00 лв. /две хиляди и двеста лева/, като съгласно чл. 2, ал. 1 от Договора кредитодателят се е задължил да преведе на кредитополучателя сума в размер на 2 200,00 лв. /две хиляди и двеста лева/. Твърди се, че договорът за кредит е рефинансиращ, поради което и съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от него със сума в размер на 1268.17 лв. се погасява предходен договор с кредитополучателя ответник, а именно договор № 204259 от 23.03.2018г. - рефинансирания договор. Твърди се, че това е станало счетоводно, като с отпуснатата сума е приспаднал остатъка по погасения договор за кредит. Сочи се още, че съгласно чл. 2, ал. 3 от Договора останалата сума в размер на 931,83 лв. следвало да се преведе по банкова сметка на кредитополучателя, като в случая тя е преведена по банкова сметка с титуляр ответника Д., а именно: в „Първа инвестиционна банка“ АД с IBAN BG***, BIC *****. Сочи се, че съгласно чл. 4, ал. 3, т. 2 от Договора за кредит вземането на главница в размер на 2000,00 лв. е разпределено на 10 вноски, всяка от които в размер на 220,00 лв. за периода 17.08.2018 година до 14.05.2019 година, като е погасена главница в размер на 440,00 лв., с което са погасени вноските за 17.08.2018г. и 16.09.2018г. Твърди се, че цялото вземане за главница е падежирало, преди подаване на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение, поради което се иска да бъде уважена цялата претенция по заявление и по настоящата искова молба за сума в размер на 1760,00 лв. за периода 16.10.2018г. - 14.05.2019г. Твърди се, че кредитът е изцяло падежирал на датата на последната дължима вноска по погасителен план, а именно: 14.05.2019г., като същият не е погасен, поради което на основание чл. 86, ал. 1, изр. 1 от ЗЗД ответникът е в забава от датата на падежиране на целия кредит - 14.05.2019г. Сочи се, че първоначално претендираната дата за обезщетението за забава е 06.02.2020г., тъй като е съобразено с три годишната давност върху лихвите, както и датата на входиране на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение - 10.01.2023г. Сочи се, че претендираната законна лихва е с два периода, тъй като съгласно чл. 6 от Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020г. лихва за забава не тече в периода 13.03.2020г. - 15.07.2020г., поради което крайт на първият период е 13.03.2020г., а съответно началото на вторият период е 15.07.2020г. с крайната дата на вторият период - 06.01.2023г., която е произволно избрана, така че да е преди датата на входиране на заявлението в съда.

С оглед горното се претендира вземане за законна лихва в размер на 461.03 лв. за периода 06.02.2020г. - 13.03.2020г. и от 15.07.2020г. - 06.01.2023г.

Твърди се, че ищцовото дружество е направило опити за уреждане на отношенията между страните по извънсъдебен ред, както и че ищцовото дружество е депозирало пред

Районен съд - Благоевград заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК, за което било образувано ч.гр.д. № 32/2023г., като длъжникът не е открит на постоянен и настоящ адрес, нито е установен работодател, чрез който да му се връчат книжата, поради което връчване е било осъществено по правилата на чл. 47, ал. 5 от ГПК - чрез залепване на уведомление.

Изпълнена е процедурата по чл. 131 от ГПК, като изпратеното съобщение до ответника е връчено на 28.09.2023 година.

В законоустановения едномесечен срок не е депозиран писмен отговор.

С определение № 1751/10.11.2022 г. на основание чл. 140, ал. 1, ал. 3 от ГПК делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, като съдът се е произнесъл по доказателствените искания на страните, съобщил им е проект на доклада по делото и ги е напътил към процедура по медиация или друг способ за доброволно решаване на спора.

В съдебно заседание ищцовото дружество, редовно призовано, не се явява законния представител, не се явява и процесуалния представител, но от същия на 23.11.2023 година е депозирана молба, в която се сочи, че се поддържа исковата молба, както и е изразено становище по същество на делото, като се pledира за уважаването на предявените искове, чрез постановяване на неприсъствено решение и присъждане на разносните съобразно списък по чл.80 от ГПК.

В съдебно заседание ответницата, не се явява, редовно призована.

Съдът, след като прецени твърденията на ищцовото дружество и събраните по делото доказателства, намира че са налице условията за постановяване на неприсъствено решение по реда на чл. 239, ал. 1 вр. с чл. 238, ал. 1 от ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 238, ал.1 от ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. В настоящия случай, ищецът, чрез пълномощника си в депозирана на 23.11.2023 година молба е направил искане за постановяване на неприсъствено решение по реда на чл.238 от ГПК при наличие на посочените предпоставки.

Нормата на чл. 239, ал.1 от ГПК, предвижда, че съдът постановява неприсъствено решение, когато: 1. на страните са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването им в съдебно заседание; 2. искът вероятно е основателен с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства или вероятно е неоснователен с оглед на направените възражения и подкрепящите ги доказателства.

При така изложената фактическа и правна обстановка съдът намира, че са налице условията за уважаване на предявените искове чрез постановяване на неприсъствено решение по спора по реда на чл. 239, ал. 1 вр. с чл. 238, ал. 1 от ГПК.

Аргументите в тази насока са следните:

В депозирана преди провеждане на съдебно заседание молба от 23.11.2023 година ищцовото дружество, чрез пълномощник е направило искане за постановяване на неприсъствено решение срещу ответницата по делото. Съдът след като констатира, че ответницата не е представила отговор на исковата молба в дадения едномесечен - преклузивен срок, не се е явила лично или чрез процесуален представител в първото по делото съдебно заседание, а също и не е направила искане делото да се разгледа в нейно отсъствие, намира че са налице всички кумулативно изискуеми предпоставки съгласно чл. 238, ал. 1 и чл. 239, ал.1, т. 1 от ГПК за постановяване на неприсъствено решение. В срока за отговор по реда на чл.131 от ГПК ответницата не е представила такъв, като последиците за това са й били изрично съобщени с нарочно съобщение, редовно връчено на 28.09.2023 г. -

арг. на чл. 239, ал. 1, т. 1 от ГПК, същата не се е явила в първото по делото съдебно заседание, проведено на 27.02.2024г., въпреки редовното си призоваване, а също и не е направила искане пред съда делото да бъде разгледано в нейно отсъствие - арг. чл. 238, ал. 1 от ГПК.

Предвид изложеното по-горе, съдът намира, че така предявените иски от ищцовото дружество се явяват и вероятно основателни, с оглед посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства към нея - арг. чл.239, ал. 1, т.2 от ГПК, а именно : Договор за предоставяне на кредит от разстояние № 216943/18.07.2018 г.; Договор за предоставяне на кредит от разстояние № 204259/23.03.2018 г.; Общи условия към Договор за предоставяне на кредит от разстояние; кореспонденция по емайл на дати – 19.06.2018 г., 23.06.2018 г., 09.07.2018 г., 17.07.2018 г., 18.07.2018 г. – 4 броя, 19.08.2018 г., 27.08.2018 г., 24.03.2022 г., 18.05.2022 г., 31.05.2022 г., 22.07.2022 г., 09.11.2022 г., 25.11.2022 г.; Справка за оборот по дебита и кредита с начална дата 18.07.2018 г.; Справка за оборот по дебита и кредита с начална дата 01.03.2018 г. и Платежно нареждане за вътрешнобанков превод от 18.07.2018 г., като следва да бъде признато за установено по отношение на ответницата, че дължи на ищцовото дружество сумите, за които по ч. гр. д. № 32/2023 г. по описа на РС - Благоевград е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение, за които е предявен настоящия иск.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК с оглед направеното искане на ищцовото дружество, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на ищцовото дружество сумата в размер на 72,95 лв. държавна такса по исковото производство по гр. д. 1227/2023 г. и 100, 00 лв. юрисконсултско възнаграждение, съобразно чл.78, ал.8 от ГПК, във връзка с чл.25, ал.1 от Наредба за заплащане на правната помощ, което според съда е съобразено с фактическата и правна сложност на делото, както и със сторените процесуални действия от юрисконсулта.

Съобразно т. 12 от Тълкувателно решение № 4/ 2013г. на ОСГТК на ВКС, съдът следва да се произнесе и по отговорността за разноските в заповедното производство, като ги присъди с оглед уважаване на исковите. Съобразно изхода от делото, ответника следва да бъде осъден да заплати направените разноски в хода на заповедното производство в размер от 44,42 лв. - държавна такса внесена по ч.гр.д. № 32/2023 г. и сумата от 50,00 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.239, ал.1 вр. с чл.238, ал.1 от ГПК, при условията на неприсъствено решение, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на М. Р. Д. с ЕГН *****, с адрес гр. *****, че дължи на “ИЗИ ФИНАНС” ЕООД, с ЕИК ****, с адрес гр. ****, представлявано от ***** - управител, със съдебен адрес гр. *****, следните суми, за които по ч.гр.д. № 32/2023г. по описа на РС - Благоевград е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 16/11.01.2023г., а именно :

- **1760,00 лв.** /хиляда седемстотин и шестдесет лева/ - представляваща главница по договор за предоставяне на кредит от разстояние № 216943 от 18.07.2018 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението в съда /10.01.2023г./ до окончателното погасяване;

- **461,03 лв.** /четиристотин шестдесет и един лева и три стотинки/ - лихва за забава за периода от 06.02.2020 г. до 13.03.2020 г. и от 15.07.2020 г. до 06.01.2023 г.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК **ОСЪЖДА** М. Р. Д. с ЕГН *****, с адрес гр.

***** **ДА ЗАПЛАТИ** на “ИЗИ ФИНАНС” ЕООД, с ЕИК ****, с адрес гр. ****, представлявано от ***** - управител, със съдебен адрес гр. ****, сумата от **172,95 лв.** /сто седемдесет и два лева и деветдесет и пет стотинки/, представляваща направени в хода на исковото производство разноси за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение и сумата от **94,42 лв.** /деветдесет и четири лева и четиридесет и две стотинки/, представляваща сторени разноси в заповедното производство.

Решението е постановено при условията на неприсъствено такова, поради което и по аргумент на чл.239, ал.4 от ГПК не подлежи на обжалване.

По арг. на чл.240, ал.1 от ГПК неприсъственото решение да се съобщи на ответната страна. Препис от решението да се връчи и на ищцовата страна.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____